דגלים, 2020. אקריליק על בד, 130X180 ס"מ..

רחוב צר, 2020. אקריליק על בד, 130X180 ס"מ.

דוד גרשטיין

"האמן הישראלי – דוד גרשטיין, צייר ופסל, מבקש להרחיב את גבולות הציור הדו־מימדי אל התלת מימד. ביצירתו הוא מנסה לפרק את המחסומים הקיימים בין עבודת האמנות לצופה, ולקרב בין השניים על־ידי יצירת דימויים ויזואליים ישירים וקסומים – החל מקומפוזיציות אינטימיות ותמימות ועד דימויים קולנועיים רחבי מימדים. הסגנון המקורי המוכר שלו התפתח בהדרגה, התאפיין בחיפוש אחר קול ייחודי בעל שפה היברידית, המתאר בו־זמנית את היום־יומי עם הדמיוני, המקומי עם האוניברסלי, שזור תמיד באלמנטים אוטוביוגרפיים.

האמנות שלו כוללת יחסי גומלין מודעים בין יצירת אמנות מקורית לבין יצירות אמנות עשויות בסדרות מוגבלות הנגישות יותר לקהל.

גרשטיין יוצר דימויים רב־שכבתיים מלאי תנועה וצבע. חלק מנושאי היצירות של גרשטיין מתייחסים למושגי הציור עצמו, כמו למשל ללכוד צבע כחומר פיזי או להדהד את זרימת הקו המצויר הדו־מימדי וחתירה לעבר המימד השלישי.

גוף העבודות המגוון של גרשטיין מורכב מפסלי קיר רב־שכבתיים, פסלים במרחב הציבורי, פסלי ברונזה, ציורים, הדפסים, רישומים וחפצים מעוצבים, כולם מוצגים בחללים פרטיים, ציבוריים ומוזיאליים בארץ ובעולם כולו" (אירנה גורדון).

"בציורי המרפסות ולצידם ציורי המכוניות ממזג גרשטיין מוטיבים ונושאים המעסיקים אותו ומתמקדים בראש ובראשונה בחווית ההתבוננות שלו בעולם ובצוהר שהוא פותח לצופה... ציורי המרפסות שהחלו כבר בסוף שנות ה־70... הם חלק מהציורים בהם טמונים זיכרונות ילדות שנחרטו בזיכרונו, מדרום תל־אביב של אותן שנים, (המשך בעטיפה הפנימית אחורית)

באדיבות האמן
דוד גרשטיין
www.davidgerstein.com
david@davidgerstein.com

ולדימיר במכונית, 2020. אקריליק על בד, 194X138 ס"מ.

מרחב אורבני צנוע ונטול כל הדר, זכרונות שביקשו ביטוי ויזואלי. מראה מרפסות תל־אביביות אופייניות... טיח נופל, תריס עץ ישן סגור, וילון מוסט שלא מסגיר את פנים הבית... וסידרה של מכוניות נייחות, חונות ברחובות... רובן ריקות ולעתים רחוקות מציצים מבעד לזגוגיותיהן קלסתרים. גרשטיין ... בוחר לשים את הדגש על ההשתקפויות בשמשות המכוניות... המבט שלו ... הוא מבט חזיתי אל המכוניות, וזו גם תזכורת למבט החזיתי שלו על המרפסות. גוף המכונית הדומם מהווה כר מחקר אופטי עבור גרשטיין, הוא מקפיא רגע בו השתקפות העולם סביב "בועת" המכונית הוא חד־פעמי ועשיר מבע, עננים... השתקפויות אדריכליות מורכבות ומשתברות – מעוותות וספיריליות – מציאות מבע מורכב, מרובד, שובב מחד, ומאיים מאידך, של המציאות המשתקפת. שתי הסדרות ממשיכות קו ציורי אופייני לגרשטיין אותו החל כבר בלימודי האמנות בבצלאל ופיתח אותו לאחר מכן. הקומפוזיציות שלו א־סימטריות, חתוכות, כשהסיטואציה המצוירת מהווה חלק משלם, שאותו אנו כצופים מתבקשים להשלים. גם המרפסות וגם המכוניות מצוירות מנקודת מבט מיוחדת שחושפת חלקים גדולים של האובייקט, שמאפשרים לגרשטיין טיפול ציורי רב־גווני כשלא פעם מגיע עד למשיכות מכחול מופשטות.

אין בציוריו ניסיון לחקות מציאות, אלא לברוא מציאות גרשטיינית שמבוססת על חוויות אישיות רגשיות ורוחניות" (ורה פלפול ואריה ברקוביץ מתוך טקסט לתערוכה U Turn בבית האמנים בת"א).